

**אבא היה שגריר
ישראל בצ'אד,
עכשיו היא שדה**

**שירי נשמה
הבת
הכושית
של
השגריר**

סיקורת

(החשך מעמוד 55)

בקרים אחרת. אמנם, אפדייק ממשיך ל-
הזדהות בצורת חיו עם נושאי סיפורו,
אך יחד עם זאת גדולתו בכך שהוא רואה
בעיני פקוחה את ההייק המכרסם מבפנים
את מה שנראה כמישפחה אמריקאית
בריא.

העיירה טארבוקס, שבה חיים עשרה
הזוגות, דומה בכל לעיירה הקטנה בה
חי אפדייק עצמו, עם ארבעת ילדיו. בה
מנגן הוא עם אשתו בתזמורת חליליות
מקומית, מארגן חוגים לסקי בחורף ולי-
בייסבול בקיץ, פיקניקים למישפחה ובאר-
ביקו לילדי המישפחה. גיבוריו, ממש
כמהו, גם הם יצורים חברתיים פעילים
מאד. המוציא מהם פעילות זו, מוציא את
נשמתם. הנוטל מהם את המיפגשים הד-
מוקרטיים הנאורים שלהם, לוקח מהם את
הכיסוי הרישמי למפגשי הרכילות.

כי המין, ובעיקר הפירסום ליחסי-המין
ולחילופי הזוגות, הם הכנסייה החדשה
של הבורגנות האמריקאית. וכך ישנם זר-
גות מעורבים רשמית, ואורגיות מרובעות
ביודעין, ושלושת הרחובות הקטנים המ-
הווים את המרכז העירוני של טראבוקס
אינם אלא שלושה עורקים ראשיים ממי-
טה למיטה, כשהמין הוא האמונה, הצעצוע,
הבדיחה, הקשר החברתי והתחליף לקשר
הדתי של תושביהם.

אחד הגיבורים אומר: השכינה נטשה
אותנו. אנחנו עשירים, מפונקים ומנומי-
שים, כמו ילדים עזובים הטובעים בסוכר.
לא אין זה בדיוק החלום האמריקאי, אבל
בעצם תחושת האבדון, ובאומץ לא לע-
צום את העיניים, יש ניצוץ של תקווה.

הדיבוק בתינוקה

של רוזנארי

The Exorcist — William Peter Blatty

„מגרש הרוחות“ מאת ויליאם פי-
טר בלאטי — הוצאת קורג'י 1972
320 עמודים — 7.50 ל"י.
(Corgi — 72)

אם קנה-המידה להצלחת ספר היא הפי-
כתו לסרט, הרי שספר זה הוא בהחלט
הצלחה. כבר עתה הגיע לבימות הצילומים.
אולם אם מותר לשפוט ספרים גם לפי קני-
מדה אחרים, הרי הענין פחות חלק.

שיליאם פיטר בלאטי ניסה להגיש סי-
פור על דמונולוגיה (תורת-השטן) מודר-
נית, תוך מתן הנמקות פסיכיאטריות, ניי-
תוהים נפשיים וסקירה דתית של נושא
זה. בקיצור, תערובת של הדיבוק ותי-
נוקה של רוזנארי, עם הסברים רפואיים
ופרשנות נוצרית.

קרבנו של השטן הוא במקרה זה, בתה
של שחקנית-קולנוע גרושה, ושני האנשים
המתבקשים לגרש ממנה את הרוח-הרעה
הם שניהם כמרים ישועים. האחד ספוג כי-
תורת המזרח, שם בילה שנים רבות, השני,
פסיכיאטר, הנושא על גבו צרור בעיות
פרטי משלו, אשר כמעט ומונעות ממנו
לעזור לנולת.

אם כי הפרטים בהם מקושט הספר,
פרטים על מיסדר-הישועיים ועל הפסי-
כולוגיה של השטן, ועוד כיוצא בזה, הם
פרטים מרתקים כשלעצמם, הרי שאבן הי-
נגף העיקרית בסיפור, היא המידה בה
מצליח הקורא להאמין בכך שרוח זרה
יכולה לשכון בתוך גופו של אדם.

במקרה זה, משתמש בלאטי בכל כך
הרבה סממנים וזהרים ויוצאי דופי, כמו
העובדה שהאם היא שחקנית, שידודה
הוא במאי גאון ושיכור, שלבתה קוראים
דווקא ריגן, כשם אחת מבנותיו השוררות
של המלך ליר, שהכומר הישועי הוא אט-
לט יפה-תואר, ועוד סממנים מסוג זה, עד
שהתמונה הכוללת מתקבלת מלאכותית
מדי.

אבל אם קוראים את זה מהר, ולא
שמים יותר מדי לב לפרטים, אפשר להי-
בין מה משך אנשי-קולנוע להסרטה הי-
סיפור, ואפשר אפילו להבין מה ימשוך את
הצופים לאולם-הקולנוע.

**טלוויזיות
אמקול**

**מחצית כספק בחזרה-
ביום המזל שלך!
במבצע**

פרטים אצל **אמקול** וסוחרים מורשים

לי תמכור רק
אמקול

הלבנה

כך נראית הנערה ללא
איפור ופאה כושיים.
צברית ישראלית שבילתה שנים רבות
בחוף-לארץ, יחד עם אביה השגריר, למדה
להכיר שם מקרוב את שיריהם ואור-
רתיחיהם השונה של השבטים כחי העור.

אשת-חיל
„פולקע“ מצאה...

**היום
כולם
עוברים להודו**

בשר ההודו מחירו זול והוא טעים להפליא,
כשיודעים איך ומה להכין ממנו.

לגיוון התכריטים בא לפנות למועצה לענף הלול
ת.ד. 124 ת"א-לקבלת חוברת מתכונים חנים.